

съ дарми на поклоненіе къ стбомоу и прїеше блѣніе ѿ стбго,
 възвратиста се въ дѣ свои рѣоюще се и славеще ба. Старчиши
 же бра дѣволій наважденії начетъ гнѣвати се и глѣти: ѿ коу
 и каковъ є мнѣ тъ, иже такѣ прорѣзаніе сътворики и шврѣт-
 ше се таковіе ётіе моци, паче въ дрѣжавѣ моен. Тъ же вѣз
 боазны дрѣзноувь възети ихъ, менѣ не вѣдоушъ, томоу же
 о семь ни комоу же ѿ на възвѣстити хотеушъ. Пъ обаче
 нѣ ли ми лѣть въ свой сїи елика хотѣшоу ми творити да
 творю и никому же є мошно възвранити о се. Такова гнѣ-
 вле се глѣше. Пъ обаче правѣнь соу бжай, еже рече прѣкъ: про-
 лѣти на нїе гнѣвъ свои и гаро гнѣва твоего да имѣ є, боудѣ
 дворъ ѵѣстъ. Малоу же врѣмени мимошъшоу оумре бола-
 рина оного сїи, бы въ печали мншзѣ, яко оутолити се гнѣвъ
 его, еже съвѣщаша на игоумена. Миноувшим же днѣ м. по
 смирти снѣніе пакы поущень бы дѣволѣ на гнѣвъ, еже хотѣ-
 въ вѣчностіе положити игоумена и изыгнати его ѿ шврѣтели
 свое. Пришъ овшъ боларій съ гнѣвомъ и шврѣте игоумена прѣ-
 црѣшкю съ братіами часови поюща чюдно нѣкако, неистовѣ
 се вѣше на игоумена и братю гле: почто тако калогієре дрѣз-
 нѣль еси самовластиѣ шврѣжий таковіи ѿвѣтъ съвѣщати и
 вѣзъ боазни еже изети моци ётіе. мне же не вѣдоушъ, паче
 же въ дрѣжавѣ моен соущоу, почто тако сътвори и и яко
 вѣчностіе дрѣжавоу мою повышоуль еси. не вѣси яко въ області
 моен никтоже є соупротивляе ми се. ты же дрѣзноуль еси
 досадити дрѣжавѣ моей, мншго ина гнѣвае се глѣше. По-
 слоушай, боларине, вѣки се и не гневай се въсоу, рече игоу-
 менъ, яко трїкрати ѿврѣгох се не сътворити таковое дѣло,
 нѣ обаче сâ ётіи съ великыи запрещенії повѣлѣ ми сътвори-
 ти се и сътвори, и изѣ моци ётіе съ страхомъ. что мене и
 тебѣ, члче, се зде ётіи є, емоу же хотѣно творити да тво-
 рить. сице же и сâ еси здѣ, еже ты є, хотѣно твори. се
 азъ междуу вами есъ. И то слышавъ боларинъ и ѿложи гарость
 гнѣва своего и злонравіе лица своеизмѣнивъ, скоро притече
 въ црковь и поклони се стбомоу и радостнѣ швоблизавъ ётіе
 его моци и ѿ гоумена (sic) прощеніе прошааше прѣети. Игоу-
 мен же прощенію и блѣнію сего съѣблаетъ. По се съвѣ-
 шившоу стбѹю и вѣтвеноу лѣгкю, въшѣши въ трапезоу вѣз-
 вѣлиши се доволикъ. По вѣстани же ѿ трапезе боларинъ же
 прѣ прощеніе ѿ игоумена и ѿ братю и вѣскъ на конь итїи
 къ домоу своемоу. Дивно же съмотреніе бжие и чюдо сѣо бы,